

Konsekvensvurdering av forslag til endret kapittel 39, del 10 i forurensningsforskriften.

SFT foreslår å endre gjeldende § 39 i forurensningsforskriften slik at fylkesmannen får anledning til å kreve gebyr for arbeid med tillatelser etter forurensningsloven og kontroll av disse, på lik linje med SFT. Videre gir forslaget SFT og fylkesmannen, heretter kalt forurensningsmyndighetene, anledning til å kreve gebyr for kontroll med virksomhet som er omfattet av forurensningsforskriften, avfallsforskriften og forskrift om systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid i virksomheter, alle hjemlet i forurensningsloven. Kommuner/kommunale virksomheter er som tidligere sidestilt med øvrige virksomheter.

SFTs vurdering er at forslaget er i tråd med prinsippet om at forurenser betaler. Forslaget vil oppfattes som mer rettferdig enn dagens system, der gebyrplikten er avhengig av forvaltningsnivå og reguleringsform. Fra desember 2000 er det gjennomført delegering av myndighet fra SFT til fylkesmannen for en rekke bransjer. I tillegg vil regulering gjennom tillatelser etter forurensningsloven mest sannsynlig i stor grad erstattes med reguleringer gjennom forskrifter.

Forslaget forventes å ha relativt små samfunnsøkonomiske konsekvenser. Det er utarbeidet anslag over forventede fordelingsvirkninger og provenymessige konsekvenser.

1. Problembeskrivelse

Lite helhetlige prinsipper for kostnadsdekning

Prinsippet om at forurensningmyndigheten kan kreve gebyr til statskassen, for å dekke kostnadene knyttet til arbeid med tillatelser og kontroll, er forankret i forurensningslovens § 52a. Gjeldende gebyrkapittel i forurensningsforskriften (kap. 39) gir en liten helhetlig tilnærming til når forurensningsmyndighetene kan ta betalt for utarbeidelse av tillatelser og kontroll. Gjennomførte og planlagte endringer i forvaltningsnivå og reguleringsmåte bidrar til å forsterke skjevheter når det gjelder kostnadsinndekningen.

- Fylkesmannen har ikke anledning til å kreve gebyr for arbeid med tillatelser og kontroll med virksomheter som har tillatelse etter forurensningsloven, selv om mange av disse virksomhetene var omfattet av gebyrforskriften før delegeringen fra SFT til fylkesmannen.
- Verken SFT eller fylkesmannen har anledning til å kreve gebyr for kontroll med virksomheter som er regulert i henhold til forskrifter.

SFTs arbeid og inntjening i dag

Gjeldende gebyrkapittel i forurensningsforskriften (kap. 39) sier at det skal betales gebyr til statskassen for SFTs arbeid med tillatelser og kontroll ved virksomheter med særskilt tillatelse.

Gebyrkapittelet omfatter industrivirksomhet og lignende som er konsesjonspliktig etter forurensningsloven og som konsesjonsbehandles av SFT. Antallet virksomheter som er

konsesjonsbehandlet av SFT er vesentlig redusert etter en omfattende delegering til fylkesmannen og pr. dato er 391 virksomheter underlagt SFTs konsesjonsbehandling og kontroll.

Inntektene som kreves inn av SFT går til statskassen og synliggjøres i statsbudsjettets kapittel 4441.04, som motsvarer deler av utgiftskapittel 1441.01.

SFT har fremmet forslag til en ny industriforskrift, som vil inngå i forurensningsforskriften og som skal erstatte enkeltsaksbehandling etter forurensningsloven, ovenfor flere bransjer. SFT har ikke hjemmel til å ta betalt for kontroll med forskrifter hjemlet i forurensningsloven, og mister i så fall dagens mulighet til å kreve gebyr for konsesjonsbehandling og kontroll med disse virksomhetene. Industriforskriften vil på den annen side inkludere virksomheter som i dag ikke har tillatelse. Det synes lite hensiktsmessig at finansieringsformen skal avhenge av om regulering skjer gjennom tillatelser eller forskrift.

Fylkesmannens arbeid og inntjening i dag

Gjeldende gebyrforskrift gir ikke fylkesmannen anledning til å kreve gebyr, verken for utarbeidelse av tillatelser etter forurensningsloven eller kontroll med disse, eller for kontroll med at forskrifter etter forurensningsloven overholdes. Vedlegg 4 gir en oversikt over de områdene der fylkesmannen har myndighet i henhold til forurensningsloven.

Miljøverndepartementet har i perioden 2000 – 2004 delegert ca 425 virksomheter med utslippstillatelse til fylkesmannen. Før delegeringen fant sted krevde SFT inn gebyr til statskassen for å dekke kostnadene i forbindelse med arbeid med tillatelser og kontrolltiltak på de konsesjonspliktige virksomhetene. Fylkesmannen har med gjeldende gebyrforskrift ikke anledning til å kreve inn tilsvarende gebyr på de samme virksomhetene. Dagens gebyrordning virker urettferdig ettersom det er forvaltningsnivået og ikke kostnadene ved forvaltningen som er bestemmende for om en virksomhet er gebyrpliktig.

Kommunal virksomhet som gebyrobjekt

Det tas ikke gebyr for arbeid med tillatelser eller for kontroll med kommunal virksomhet, som renseanlegg og forbrenningsanlegg, som er delegert til fylkesmannen. Bortsett fra for SFTs arbeid med kommunale beredskapsplaner (planer for å bekjempe en mulig forurensning forårsaket av en tilfeldig part, dvs planer der kommunen opptrer som bekjemper og ikke forurensner) er det ikke definert gebyrunntak for kommunale virksomheter i eksisterende gebyrforskrift. Det er heller ikke foreslått et slikt unntak i SFTs endringsforslag. Forslaget til ny gebyrforskrift vil sidestille kommunale virksomheter med øvrige gebyrpliktige virksomheter, slik at man unngår et urettferdig konkurransefortrinn i favør av virksomheter eid av kommunene.

2. Vurdering av tiltak og virkemidler

Mål for tiltak og virkemidler

SFTs mål for valg av tiltak og virkemidler i denne sammenheng er:

- Staten skal ha anledning til å dekke sine kostnader knyttet til arbeid med tillatelser etter forurensningsloven og kontroll av disse tillatelsene samt kontroll med at

forurensningsforskriften, avfallsforskriften og forskrift om systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid i virksomheter overholdes, uavhengig av forvaltningsnivå.

- Prinsippet om at forurenser skal betale overholdes.

Alternativer

Finansiering over skatteseddelen

Et alternativ til gebyrfinansiering kan tenkes å være finansiering over skatteseddelen. Dette ville imidlertid ikke være i tråd med prinsippet om at forurenser skal betale. SFT vurderer dette som uaktuelt og går derfor ikke nærmere inn på denne muligheten her.

Fakturering av timeverk

Teoretisk sett ville direkte fakturering av timeverk være det mest korrekte når målet er kostnadsdekning. I praksis vil timeverkfakturering kunne gi skjev fordeling av kostnader mellom de gebyrpliktige. De første tillatelsene i en bransje tar ofte lengre tid enn de påfølgende, på grunn av økt bransjekunnskap. Dersom man skulle korrigere for dette og fakturere ut fra et forventet gjennomsnittlig tidsanslag, vil man i praksis ha et system som er nokså likt dagens system med inndeling i gebyrsatser. Fordi forutsigbarhet er viktig for de gebyrpliktige, er SFTs oppfatning at det vil være mest hensiktsmessig at gebyrsatsene fremkommer av forskriften.

Endring av gjeldende forskriftskapittel i forurensingsloven

SFTs vurdering er at det mest hensiktsmessige vil være å revidere kapitlet i forurensningsforskriften vedrørende gebyrer (kap 39) slik at:

- *Fylkesmannen gis hjemmel til å kreve inn gebyr for konsesjonsbehandling og kontroll med konsesjonsbelagt virksomhet, på lik linje med SFT.*
- *SFT og Fylkesmannen gis anledning til å kreve gebyr for kontroll med etterlevelse av forurensningsforskriften, avfallsforskriften og forskrift om systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid i virksomheter, som alle er hjemlet i forurensingsloven.*

3. Virksomheter som blir omfattet av endringsforslaget

Virksomheter med spesifikk tillatelse fra SFT, pr dato 391 virksomheter

Disse vil bli kontrollert etter en fastlagt kontrollfrekvens. Virksomheter med utslippstillatelse blir informert om risikoklasseplassering, og derved gebyrsatser for kontroll, i sine tillatelser.

Tilsynsfrekvensen vil normalt være:

			Antall virksomheter
For risikoklasse 1	Inspeksjon hvert 4. år	og revisjon hvert 4.år	101
For risikoklasse 2	” ” 6. år	og ” ” 6.år	63
For risikoklasse 3	” ” 3-4 år	og ” unntaksvis	155
risikoklasse 4	” kun etter behov	og ” normalt ikke	72

Virksomheter med spesifikke tillatelser fra fylkesmannen, pr dato 1228 virksomheter.

Disse vil bli kontrollert etter en fastlagt kontrollfrekvens. Virksomheter med utslippstillatelse vil bli informert om risikoklasseplassering, og derved gebyrsatser for kontroll, i sine tillatelser.

Tilsynsfrekvensen vil normalt være:

Antall virksomheter

For risikoklasse 1	Inspeksjon hvert 4. år	og revisjon hvert 4.år	1
For risikoklasse 2	" " 6. år	og " " 6.år	72
For risikoklasse 3	" " 3-4 år	og " unntaksvis	499
For risikoklasse 4	" kun etter behov	og " normalt ikke	656

Virksomheter regulert av forurensningsforskriften, avfallsforskriften og forskrift om systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid i virksomheter

c çê=î áêâëç ã ÜÉÍÉê=ì íÉâ=íáää~íÉæÉê=Éê=ÇÉí=éÉê=Ç~íç=áââÉ=ÇÉÑááÉêí=Éâ=Ñ~éíâ~Öí=íáääóáâéÑÉâ íÉâêK= e íáââÉ=íáêâëç ã ÜÉÍÉê=ëç ã =íáâ=Áää=âç áíêçääÉêí=íáâ=íáâ=Éâ=Ü íÉê=íáÇ=~íÜÉâÖÉ=~íÜ íáââÉ= âç áíêçääééâçéáíÉéâáÖ=ëç ã =áÉÖÖÉê=íáâÖêí áâ=çÖ=Ñçêí êÉâéâááÖê ã óáÇáÖÜÉíÉâÉê=íáâÖêáÖÉääÖÉ= êÉêëì êÉêêK= a Éí=Ñáá áÉê=ë~áâéóááâÖíáê=NM=MMMJíáê=~í=íáêâëç ã ÜÉÍÉê=ëç ã =Éê=ç ã Ñ~ííÉí=~í= ç íÉâáÉíáíÉ=ÑçêéâéâÑíÉêí= áÉâ=ÇÉí=íáâ=Ä=êÉ=í < êÉ=ÇÉ=Ñ < êÉÉéíÉ=~í=ÇáêÉÉ=ëç ã =íáâ=í < êÉ=~áíìÉââÉ=Ñçê= âç áíêçääK= a Éí=~áêÉÉê=ÑKÉâê=áââÉê=ë~áâéóááâÖ=~í=ÑçêéâéâÑí=ç ã =éóéíÉ ã ~íáêâ=ÜÉâéÉJí= ã áää>J=çÖ= éâââÉêÜÉíê~êÄÉâÇ=í=íáêâëç ã ÜÉÍÉê=ÉâáíÉêââç áíêçääÑçêéâéâÑíÉâ=F~âÉâÉ=íáâ=Ç~áâÉ=Öêí áââ=Ö=Ñçê= âç áíêçääK=f ã áÇáÉêíáÇ=Ä>ê=ÇÉ=ëç ã =ÖêÉââç ã =éââ=íáêâëç ã ÜÉí=ÖÉâÉêÉê=ì íéâáéé=~í=ééâçéáíÉêíÉ= ã áää>ÖâÑíÉê=é™ÉÉÖâÉê=Éâ=âç áíêçääÑêÉâ íÉâê=é™=ääââÉ= ã ÉÇ=âç áÉÉèâçâéÄÉâ=ÖíÉ=íáêâëç ã ÜÉíÉêK= e íáââÉ= íáêâëç ã ÜÉÍÉê=ÇÉííÉ=Éê=íáâ= ã™ííÉ=ì áÇÉêë>áÉê=Ñê=~í=íáâ=™ê=çÖ=íáêâëç ã ÜÉíÉâÉ=íáêâ=âçê ã ~áí=Áää= çééáóéí=ç ã = ã ãâÖÜÉí=Ñçê=âç áíêçää=â=âç ã ãÉâÇÉí=ÉíÉâíìÉâí=ââáÉí < êÉâÇÉ=™êK=

s áêâëç ã ÜÉÍÉê=ëç ã =Áääê=âç áíêçääÉêí=çÖ=Ü íçê=ÇÉí=âç áéí~íÉêÉê=~áíçêääÖÉ=~í íáâí= ã™=çÖê™=é™éÉÖâÉ=™êääÖ=âç áíêçää=áâíáâ=Ñçêí êÉâéâááÖê ã óáÇáÖÜÉíÉâÉê=éâÉê=éÉÖ=Ñçêâ>óÇ= ã ÉÇ=âç áíêçääÉêí=áí=íÉâÉK=

a É=éâéíÉ=™éÉâÉ=Ü~ê=pcqLÑóääÉê ã ~áâÉâ=ÖêÉââç ã Ñ>éí=Ä~NMJJNOMM=âçéíí~éâÖÉ=áâééÉâéâç áÉê=éê=™ê=á=ÑçêéâéâÑíéÉÖì áÉêíÉ=íáêâëç ã ÜÉíÉêK= ^ áí~ää=ÑçêéâéâÑíéÉÖì áÉêíÉ=íáêâëç ã ÜÉíÉêí=ëç ã =íáâ=Áää= âç áíêçääÉêí=éê=™êí=íáâ=í < êÉ=á=ÇÉâáÉê=éí>êÉâéÉçéÇÉâK=

Kontroller i forskriftsregulerte virksomheter kan kreve ulike ressurser, ut i fra kompleksitet, størrelse etc. Erfaringer fra kontrollaksjoner rettet mot forskriftsregulerte virksomheter tilsier imidlertid et tidsforbruk pr kontroll som tilsvarer de to laveste satsene foreslått i

§ 39-7. Dette betyr at virksomhetene må påregne og betale á=ÖêÉââç ã éâáíí=Ä~âê=PMMMIJ=Ñçê=ÇáêÉÉ=âç áíêçääÉâÉK= s á= íÉâÉê=ÇÉí=ÇÉÉáÉê=éÉÖ=ç ã =ÄÉêââÉÇÉâÉ=ÄÉâ> é=á=ÑçêÜçäÇ=íáâ=â> Ç íÉâÇáÖÜÉí=~í= ~í=íáâéóáÉí=ëâ~â=í < êÉ=> âçâç ã áêâ=Ñçêí íéâÖÄ~éíK= Virksomheter som er regulert av forskrifter skal underrettes om valg av gebyrsats og det vil være mulig å klage på størrelsen av gebyret. Klageadgang er tatt inn i de generelle bestemmelsene i forurensningsforskriften, som gebyrparagrafene er en del av.

Dersom det unntaksvis er ønskelig å gjennomføre systemrevisjon av en virksomhet som er regulert av forurensningsforskriften, avfallsforskriften og forskrift om systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid i virksomheter, så vil slike revisjoner bli varslet virksomheten i god tid tidlig på budsjettåret, og det vil bli gitt adgang til å klage på gebyrsatsenes størrelse.

=

4. Kostnader forbundet med forslaget

Kostnadsanslagene i konsekvensvurderingen er basert på det antall tillatelser og kontroller som henholdsvis SFT og fylkesmannen har ansvar for, samt det antall forskriftsregulerte virksomheter som vil bli omfattet av forslaget.

SFTs mener at forslaget innebærer relativt små samfunnsøkonomiske kostnader. Vi vil presisere at virksomheter ved regulering ikke betaler for negative eksternaliteter forbundet ved sin forurensning, og at innføring av gebyrer derfor ikke innebærer et samfunnsøkonomisk tap. Fordelingsvirkninger og provenymessige konsekvenser er beskrevet i kapittel 7.

Det kan oppstå indirekte samfunnsøkonomiske kostnader dersom endret finansieringsform medfører tap av arbeidsplasser. SFTs mener at kostnadene er så begrenset for den enkelte at faren for tap av arbeidsplasser er svært liten. Kontroll, som utøves i henhold til gebyrforskriften, er risikobasert. Det innebærer at ressursbruken vurderes utefra størrelse på utslipp og miljørisiko. Gebyrbeløpene vil derfor i stor grad samvarierte med virksomhetenes størrelse og betalingsevne. SFT presiserer at gebyrene kun skal dekke kostnader forbundet med utarbeidelse av tillatelser og kontroll av virksomheter som regulert av tillatelser og /eller forurensningsforskriften, avfallsforskriften og forskrift om systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid i virksomheter.

5. Nytteeffekter forbundet med forslaget

Hensikten med kontroll er bl.a. å sikre overholdelse av regelverket og sikre likhet for loven. Kontrollmyndighetene må sikres en dekning av utgiftene for å gjennomføre en tilfredsstillende kontroll. Forslaget innebærer en endring i finansieringsform, fra finansiering over skatteseddelen til gebyrfinansiering, og samsvarer med prinsippet om at forurenser betaler.

6. Samfunnsøkonomisk lønnsomhet

SFTs mener at forslaget vil medvirke til å oppfylle målsettingen om at staten skal ha anledning til å dekke sine kostnader knyttet til arbeid med tillatelser og kontroll, jf. forurensningslovens § 52a, og til prinsippet om at forurenser skal betale. Forslaget vil også kunne oppfattes som rettferdig for de gebyrpliktige, ettersom det gjør gebyrplikten mer uavhengig av forvaltningsnivå og reguleringsform. Forslaget vil gi en miljøgevinst ved at det sikres kontroll på forsvarlig nivå, også for forskriftsregulerte virksomheter. Forslaget forventes å innebære fordelingsvirkninger og provenymessige konsekvenser. De samfunnsøkonomiske kostnadene forventes imidlertid å bli små.

7. Fordelingsvirkninger og provenymessige konsekvenser

dÉÁóéáááíÉâíÉê-ëç ã-þc q-âêÉíÉê-ááá-

p>ââ~Ç-ç ã-ìíëääééëíáää~íÉäëÉ-çÖ-âç áíêçää- ãÉÇ-ÇáëëÉ-

aÉí-ÑçêÉä™ë-ááÖÉâ-ÉâÇêááÖÉê-Ñçê-ÖÉÄóê-âáóííÉí-íáä-þc qê-ë~âëÄÉÜ~âÇääáÖ-ÉääÉê-âç áíêçää-~î-
ìíëääééëíáää~íÉäëÉâÉË-m™=Öèì áá~î-ÖâÉâáç ãÑ>êí-çÖ-ÉíÉáííÉäí-ÑêÉ ãíáÇáÖ-ÇÉäÉÖÉêááÖí-íáä-þc qê-
áááíÉâíÉê-Ñê~ÇáëëÉ=íáêâëç ãÜÉíÉâÉ-Ö™=âÉÇË=

=

Kontroll med forskriftsregulert virksomhet

Inntektsøkningen til statskassen, som følge av at SFT gis anledning til å kreve gebyr for kontroll av forskriftsregulert virksomhet, vurderes i utgangspunktet som marginal. Et grovt anslag er 0,5 mill kr per år, basert på et snitt av 150 tilsyn pr år og ofte bruk av de lave gebyrsatsene. Dersom det blir aktuelt med systemrevisjoner (flerdags tilsyn) i virksomheter uten tillatelser, vil gebyrinntektene øke.

Ved en innføring av industriforskriften vil mange av dagens enkelttillatelser bli erstattet av forskriftsregulering. Dette innebærer en reduksjon i gebyrinntektene når det gjelder konsesjonsbehandling. Inntektsøkningen fra kontroll med forskriftsregulerte virksomheter vil neppe oppveie dette. Beregning av de provenymessige virkningene av en ny industriforskrift vil bli gjennomført i forbindelse med konsekvensvurdering av forskriften.

Gebyrinntekter som fylkesmannen krever inn

p>ââ~Ç-ç ã-ìíëääééëíáää~íÉäëÉ-

Forslaget innebærer at fylkesmannen kan kreve inn gebyr på samme måte som SFT. SFT besitter ikke en oversikt over hvor mange tillatelser som ble utarbeidet av fylkesmannen i 2004, men dersom vi legger data for 2003 til grunn, indikerer dette en gebyrinntekt på om lag 2,3 mill kr. I løpet av kort tid vil det også for fylkesmannen mest sannsynlig bli aktuelt å erstatte mange av tillatelsene etter forurensningsloven, med forskriftsregulering i den kommende industriforskriften. Dette vil innebære en reduksjon i ovennevnte anslag over gebyrinntektene for konsesjonsbehandling.

For 2003 ble det registrert følgende antall nye tillatelser fra fylkesmannen fordelt på risikoklasse:

risikoklasse 2: 7 virksomheter

risikoklasse 3: 26 virksomheter

risikoklasse 4: 16 virksomheter

=

hçáíêçää- ãÉÇ-ìíëääééëíáää~íÉäëÉJ-çÖ-ÑçêêâêâÑíêêÉÖìáÉí-íáêâëç ãÜÉí-

Fylkesmannen gjennomførte i 2004 ca 800 kontroller, samlet for forskriftsregulerte virksomheter og konsesjonsbelagt industri. Prognoser fra fylkesmannen i 2005 tilsier en stigning i antall kontroller. Inntektene vil totalt kunne beløpe seg til i størrelsesorden 10-12mill kr. Det forventes at kontrollinntektene vil fordele seg 50:50 på virksomheter med utslippstillatelse og forskriftsregulerte virksomheter, men dette vil avhenge av i hvilken grad den foreslått industriforskriften vil bli realisert.

Samlet sett vil fylkesmannens arbeid med tillatelser og kontroll kunne gi en gebyrinntekt på 12 mill - 14 mill kr. per år. SFT vil presisere at gebyrinntektene normalt vil variere fra år til år

og at det forventes at gebyrinntekten vil avta dersom økt grad av forskriftsregulering bidrar til å redusere arbeidet med tillatelser etter forurensningsloven.

Økte utgifter for virksomheter som søker fylkesmannen om utslippstillatelse etter forurensningsloven

Virksomheter som søker fylkesmannen om tillatelse må i henhold til forslaget betale gebyr på lik linje med virksomheter som søker SFT om tillatelse. Gebyranslaget vil være på om lag 2,3 mill kr. Virksomheter som er delegert fra SFT til fylkesmannen har tidligere betalt gebyr og er således kjent med ordningen. Gebyrenes størrelse bør ikke oppleves som dramatisk med mindre virksomheten har spesielt dårlig inntjeningsevne.

Økte utgifter i forbindelse med kontroll

Det foreslås ingen endringer i utgifter knyttet til SFTs kontroll av virksomhet med tillatelse etter forurensningsloven. SFTs kontroll med virksomheter regulert av forurensningsforskriften, avfallsforskriften og forskrift om systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid i virksomheter, vil kunne innbringe i størrelsesorden 0,5 millioner kroner.

Forslaget gir fylkesmannen anledning til å kreve gebyr for kontroll av virksomheter med tillatelse etter forurensningsloven og for kontroll av virksomheter regulert av forurensningsforskriften, avfallsforskriften og forskrift om systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid i virksomheter. Som beregningen ovenfor viser vil dette, basert på prognosetall for 2005, utgjøre en samlet utgift for virksomhetene på omkring 10 mill – 12 mill kr. Dette er fordelt på ca 1500 virksomheter. Fordi kontroll ikke rammer de samme virksomhetene hvert år, er SFTs vurdering at forslaget ikke innebærer noen dramatisk kostnadsøkning for virksomhetene, muligens med unntak av enkelte med spesielt dårlig inntjeningsevne. I den sammenheng er det viktig å peke på at i § 39-11, om unntak, så kan forurensningsmyndighetene, når særlige grunner foreligger, redusere eller frafalle gebyr.

Økte utgifter for kommunene

Forslaget gir fylkesmannen anledning til å kreve gebyr for arbeid med tillatelser og kontroll med kommunal virksomhet. Dette er hovedsakelig relevant innenfor vann- og avløpssektoren og avfallssektoren. I begge tilfeller har kommunene anledning til å dekke de nye gebyrutgiftene gjennom gebyrordningene for vann-, avløps- og renovasjonstjenester. I praksis blir det derfor brukerne av vann, avløp og renovasjon som betaler. SFT anser dette som mer i tråd med prinsippet om at forurensere skal betale enn dagens ordning. På neste side er det gjort et anslag på utgiftene kommunene kan få som følge av forslaget, basert på innrapportert omfang på arbeid med tillatelser og kontroll i 2003.

Tabell 1: Kommunal virksomhet som ville vært gebyrpliktig i 2003 i henhold til forslaget
(Data for 2004 er foreløpig ikke tilgjengelige for SFT)

	Antall	Beløp, kr	Sum, kr
Kommunal virksomhet der Fylkesmannen har utarbeidet tillatelse:			
	risikoklasse ¹ 2: 2 stk	Gebyr: 71 200	142 400
	risikoklasse 3: 3 stk	Gebyr: 46 100	138 300
	risikoklasse 4: 1 stk	Gebyr: 17 600	17 600
Kontroll utført av Fylkesmannen ovenfor kommunal virksomhet:			
	Avløpsanlegg: inspeksjoner, verifikasjoner, revisjoner, aksjoner: 17 stk = 30 ukeverk		536 625
	Avfallsanlegg: inspeksjoner, verifikasjoner, revisjoner, aksjoner: 310 stk = 150 ukeverk.		2 683 125
Sum			3 518 050

Kontrollutgiftene er beregnet med en timesats tilsvarende den som ligger til grunn for fastsetting av satsene for kontrollgebyr i forskriftskapitlet i forurensningsforskriften.

Anslaget antyder at forslaget samlet sett vil gi kommunene en merutgift i størrelsesorden 3,5 mill kr i året (2003) Fordelt på landets 432 kommuner gir det en gjennomsnittlig merutgift på vel 8.000 kr året. Som nevnt ovenfor har kommunene anledning til å kreve inn merutgiften fra brukeren av kommunal tjenesteproduksjon gjennom eksisterende

¹ = ^ å Öáíí=á=íáää~íÉäëÉêl=íáÇääÖÉêÉ=â ç á íêçääää~ëëÉ=